

Révülés és megújulás

A Vágtázó Csodaszarvas Csillaglovaglással nyargal

Grandpierre Atilla zenekara a régi, megszokott és névjegyévé vált műfajt új, üdítő stílus-elemekkel bővítette, mindazonáltal ez a muzsika sokkal jobban érvényesül élőben, mint korongról hallgatva.

K O R O N G

■ VAKULYA ESZTER

Sikerült kilépnie a megszokott hangzásvilágából a Vágtázó Csodaszarvasnak, és egy-két új hangszínt is felmutatnak új lemezőkön, a Csillaglovagláson. A címadó dal éppen a Vágtázó Halottkémektől örökölt zenei világ ritmus-és dallamkincsét folytatja, de ezt is egészen újszerűen. Igazi révülősnóta, fokozatosan erősödik a hatása, spirálszerű folyosón röpítve egyre magasabb szintre a hallgatót. Erőtéljes, pentaton főhangokra épülő dallam, a szokásos, pár szavas, kiáltott szöveggel. Az előrelépés inkább a fokozás felépítésében érhető tetten. Ez és a megújulás már szükségszerű volt, tucatnyi hasonló stílusú dal után. Egészen más világot teremt a Júlia szép leány, amely egy regölés és a ballada egyvelege, különleges, misztikus hangzásba csomagolva. Az Éjfélel varázs az andalító vonulatot erősíti, jól is esik annyi vágtázás után, mint amilyen a moldvai dallamokra, a pentaton jellegre és a folyamatosan lüktető „vágtázó” ritmusokra épülő

Lovasnépek éneke, az Égről a földre... , vagy a lemezt indító Hajnali szél.

Precíz előadás, átélt, igazi koncertfelvétel, annak minden előnyével és hátrányával. Ezt a stílust talán nem is lehetne stúdiókörülmények között produkálni, ehhez a kifejezőmódhoz szükséges a közönség aktív jelenléte. Ugyanakkor Grandpierre Atilla időnként kicsit félreecsúszó intonációja az énekben nehezebben kiküszöbölhető így, egyrészt a felfokozott érzelmi állapot, másrészt az állandó, szinte akrobatikus mozgás miatt. Bár átjön a lemezen az élő élmény, igazából ez a fajta muzsika koncertre való, át-

éléséhez elengedhetetlen a személyes kontaktus és a látvány. Ez a zene ugyanis az összetartozásról szól, arról, hogy ezer szálon függünk egymástól, akár a kozmosz és földünk, akár a természet és az ember, akár az egyes emberek egymáshoz való viszonyát nézzük. Ennek az érzésnek a megnyilvánulása mindenfajta „vágtázó” muzsika, amelynek a Csodaszarvas a népzenehez közelebbi, hagyományosabb hangzásvilágát képviseli, Barcsik Géza illusztrációi pedig ebben a közegben hazataláltak.

(Vágtázó Csodaszarvas: Csillaglovaglás. Fonó Budai Zeneház, 2011.)